

5. Офіційний веб-сайт Державної прикордонної служби України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dpsu.gov.ua/>. – Назва з екрана.

6. Офіційний веб-сайт Державної служби України з надзвичайних ситуацій [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dsns.gov.ua/>. – Назва з екрана.

7. Офіційний веб-сайт Державної міграційної служби України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dmsu.gov.ua/>. – Назва з екрана.

8. Офіційний веб-сайт Головного сервісного центру МВС [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://hsc.gov.ua/>. – Назва з екрана.

Баганець Олексій Васильович,
екс-заступник Генерального прокурора
України, адвокат, кандидат юридичних
наук, заслужений юрист України

**ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ,
НАЦІОНАЛЬНЕ АНТИКОРУПЦІЙНЕ БЮРО
І ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА УКРАЇНИ:
ПРОБЛЕМИ ПОВНОВАЖЕНЬ ЩОДО РОЗСЛІДУВАННЯ
АНТИКОРУПЦІЙНИХ ЗЛОЧИНІВ**

20 листопада 2017 року закінчився п'ятирічний термін повноважень органів прокуратури щодо розслідування злочинів, підслідних Державному бюро розслідувань (ДБР), а в грудні 2017 року закінчується критичний термін повноважень слідчих прокуратури щодо розслідування злочинів, підслідних НАБУ. Тобто прокуратура зобов'язана буде передати в НАБУ майже 15 тис. кримінальних проваджень. У Перехідних положеннях до КПК України, зокрема в п. 20¹, зазначено, що спеціальне розслідування в конкретних кримінальних провадженнях (що стосуються, здебільшого, злочинів, які інкримінують попередній владі) стосовно підозрюваних, які переховуються від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності й оголошені у міждержавний та/або міжнародний розшук, чи які понад шість місяців переховуються

від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності, та/або стосовно яких наявні фактичні дані, що вони перебувають за межами України, на тимчасово окупованій території України або в районі проведення антитерористичної операції, здійснюється теж тимчасово, однак не пізніше за день початку діяльності Державного бюро розслідувань.

Можливі негативні наслідки цього процесу надто серйозні. Проте Генеральна прокуратура України навіть після настання таких критичних ситуацій зобов'язана буде нести відповідальність за організацію досудового розслідування та процесуальне керівництво розслідуванням за всіма такими провадженнями.

Генеральний прокурор й інші керівники прокуратур справді мають право доручити здійснення досудового розслідування будь-якого кримінального провадження іншому органу досудового розслідування, проте лише в разі «неефективного розслідування». Однак передбачені законом повноваження щодо можливостей проведення розслідування в слідчих прокуратури після 20 листопада цього року не є свідченням неефективного виконання слідчих дій, і тим більше за тими провадженнями, які будуть зареєстровані після цієї дати.

Висловлені Генеральним прокурором наміри продовжувати проведення досудового розслідування у справах, підслідних ДБР, після закінчення зазначеного терміну силами процесуальних керівників суперечать вимогам ст. 36 КПК України, зокрема п. 4 ч. 2, яким надано право прокурорам у необхідних випадках особисто проводити слідчі (розшукові) дії та процесуальні дії (тобто без виконання негласних слідчих (розшукових) дій), однак і це можливо здійснити лише в порядку, визначеному цим Кодексом. Відповідно до ч. 7 ст. 214 КПК України, якщо відомості про кримінальне правопорушення до ЄРДР внесені прокурором, він зобов'язаний невідкладно, але не пізніше ніж наступного дня, з дотриманням правил підслідності передати наявні в нього матеріали до органу досудового розслідування та доручити проведення досудового розслідування.

Слідчі прокуратури мають право продовжувати досудове розслідування за вже розпочатими до зазначеної вище дати кримінальними провадженнями. Однак це не відповідає п. 2 ч. 1

Перехідних положень до КПК України, де передбачено, що такі повноваження слідчі прокуратури виконують лише до того, коли буде введено в дію ч. 4 ст. 216 КПК України, тобто до дня, коли почне діяти ДБР.

Згідно із положеннями законодавства, ДБР буде розслідувати кримінальні правопорушення про корупційні злочини, учинені державними службовцями лише 1-ї категорії, до якої входять усі високопосадовці, проте лише ті злочини, які не підслідні НАБУ (тобто не корупційні). Цьому органу надано право розслідувати злочини про корупцію, учинені Директором НАБУ та іншими службовими особам Антикорупційного бюро, заступником Генерального прокурора – керівником САП і прокурорами цієї прокуратури, крім тих випадків, коли досудове розслідування таких злочинів віднесено до підслідності детективів підрозділу внутрішнього контролю НАБУ.

Нинішні законодавці ідею створення такого потужного органу досудового розслідування злочинів у вищих ешелонах влади, як ДБР, цілком знівелювали, запропонувавши створити замість нього орган, який буде виявляти, розкривати й розслідувати злочини, які до цього були підслідні не тільки слідчим органів прокуратури, а й слідчим Національної поліції, передусім – військових прокуратур.

Бараи Євген Юхимович, начальник Інституту кримінально-виконавчої служби, доктор юридичних наук, доцент, заслужений діяч науки і техніки України;
Самосьонюк Анастасія Олегівна, т.в.о. начальника сектору з організації науково-дослідної роботи Інституту кримінально-виконавчої служби

КОРУПЦІЯ В ОРГАНАХ ТА УСТАНОВАХ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ: ШЛЯХИ ЇЇ ПОДОЛАННЯ

Розв'язання проблеми корупції є одним із пріоритетів завдань усієї світової спільноти, зокрема України. Відповідно до опублікованих 2016 року даних глобального дослідження «Барометр світової корупції» Міжнародного антикорупційного